

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 300/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

31/2011. (II. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **panaszos**¹ 2010. július 9-én előterjesztett **panaszát** a 2011. február 9-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedés kapcsán érintett szerv – a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2010. július 9-én, a Testület honlapján elérhető elektronikus panaszbejelentő formanyomtatványon – amelyet 2010. augusztus 8-án saját kezű aláírásával meg is erősített – terjesztette elő panaszát, az alábbiak szerint. Leírása alapján 2010. július 3-án Balatonfenyvesen nyaralt a családjával, amikor arra lettek figyelmesek, hogy gépkocsijukat egy ott tartózkodó, kb. 20 fős társaság „egyre nagyobb érdeklődéssel és agresszív módon”, feltűnően figyeli. Ezt rajtuk kívül az ott tartózkodó vendégek is észlelték, többen a rendőrséget is akarták hívni. A panaszos és családja csak a távolból figyelte a történéseket; majd később, miután járművükkel a „3. rendű országúton” elindultak, azt vették észre, hogy „sportos jellegű gépkocsik” követik őket. A panaszos ezt tapasztalva olyan sebességgel kezdett el haladni, illetve olyan manővereket tett, amelyek után az az érzése, hogy követik – elmondása szerint – teljesen bebizonyosodott. Ezért aztán felesége – Bazsi település környékénél járva – a 107-es segélyhívó telefonszámon rendőri segítséget kért. A panaszos gyermekei is meg voltak rémülve, ez az érzés pedig csak fokozódott bennük, amikor

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

megértették, hogy nem fognak segítséget kapni a rendőrségtől. A történetek után a panaszos a katonai ügyészséghez is fordult, ahol aztán kapott egy másik rendőrségi telefonszámot, de érdemi segítséget innen sem kaptak. Sérelmezte a rendőrség által a feleségével szemben használt hangnemet is.

II.

A panasz kivizsgálása során – a tényállás pontosabb megismerése érdekében – a Testület felvilágosítás-kéréssel fordult az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatá vezetőjéhez, és megküldeni kérte az intézkedésekkel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, illetve konkrét kérdésekkel kapcsolatban a Rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője által 2010. augusztus 10-én készített tájékoztató levél szerint a panaszos 2010. július 3-án nem tett a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányságra bejelentést. Ezzel kapcsolatosan mellékként a rendőrfőkapitány megküldte a Marcali, Fonyódi Rendőrkapitányság vezetőinek jelentéseit, az említett napi megyei ügyeleti napi jelentést, a 112-es segélyhívó telefonszámra érkező bejelentések Robotzsaru Neo rendszerben lévő adatait, illetve az említett napon a 20 óra és 21 óra között a segélyhívó számra érkezett bejelentések hangfelvételeit. A rendőrfőkapitány a rendelkezésére álló adatok és iratok alapján azt is megállapította, hogy a panaszossal szemben a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság állományából nem intézkedtek.

2) A Fonyódi Rendőrkapitányság mb. vezetője által 2010. augusztus 4-én készített tájékoztató levél az alábbiakat tartalmazza. A panaszos által említett napon és időtartam alatt a rendőrkapitányság ügyeletére nem érkezett bejelentés a panaszbeadványban említett eset miatt, ebből kifolyólag erre történő rendőri reakció sem volt. A mb. kapitányságvezető arra is felhívta a figyelmet, hogy a panaszbeadványból kitűnően a panaszos az említett napon 20 óra körül Balatonfenyvesről a 7-es főúton déli irányba indult, így néhány perc alatt kiérhetett a Fonyódi Rendőrkapitányság illetékességi területéről, és áthaladhatott a Marcali és a Keszthelyi Rendőrkapitányságok, majd a Tapolcai Rendőrkapitányság illetékességi területén, így az általa említett bejelentés ezen rendőrkapitányságokra is érkezhett.

3) A Marcali Rendőrkapitányság vezetője által 2010. augusztus 6-án készített, a 112-es segélyhívó számra 2010. július 3-án 8 óra, és július 4-én 8 óra között befutó hívások adatait tartalmazó összefoglaló áttekintése után megállapítható, hogy erre a telefonszámra az említett időtartamban a panaszos, illetve felesége nem tett bejelentést.

4) A Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletvezetője által 2010. július 4-én készített ügyeleti napi jelentés – amely a rendőr-főkapitányság illetékességi területén 2010. július 3. és július 4. között történt eseményeket rögzíti – áttekintése után megállapítható, hogy abban nem szerepel a panaszossal vagy feleségével kapcsolatos bejegyzés.

5) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta az említett napon a 20 óra és 21 óra között a 112-es segélyhívó számra érkezett bejelentések hangfelvételeit is, de azok között a panaszolt eseménnyel kapcsolatos felvétel nem szerepelt.

6) A Testület 2011. január 11-én, rövid úton ismételt felvilágosítás-kéréssel fordult az ORFK Ellenőrzési Szolgálatához, mert a korábbi kérdések közül többnek az újbóli megválaszolása vált szükségessé, különös tekintettel arra, hogy a panaszbeadványban említett bejelentést a

panaszos felesége tette – akinek nevét időközben a panaszos a Testület tudomására hozta –, és a 107-es segélyhívó telefonszámra, így a rendőrség rendelkezésére álló adatokból és információkból e szempontok alapján kellett újra ellenőrizni a panaszbeadványban szereplő eseménnyel kapcsolatos esetleges intézkedéseket.

E felvilágosítás-kérésre a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője 2011. január 19-én kelt levelében válaszolt, az alábbiak szerint. A rendőrfőkapitány megismétli, hogy a panaszos felesége 2010. július 3-án Balatonfenyves, Bazsi települések környékéről, személygépkocsiból a 107-es segélykérő számra hívást kezdeményezett. A 107-re érkező segélyhívások vezetékes telefonról a legközelebbi rendőrkapitányság ügyeletére futnak be, mobiltelefonról pedig – a telefonáló tartózkodási helyétől függetlenül – a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság főügyeletére, hasonlóan a 112-es segélyhívó számra érkező hívásokhoz. Megyehatár területén kezdeményezett hívás esetén a mobiltelefon-átjátszó tornyok esetlegesen más rendőr-főkapitányság ügyeletére is kapcsolhatják a segélyhívást. 2010. július 3-án a rendőrkapitányságok sem a vezetékes 107-es segélyhívó számra, sem a megyei rendőr-főkapitányság 112-es segélyhívó számára nem érkezett bejelentés a panaszostól vagy feleségétől. Mindezt alátámasztják az előző pontokban hivatkozott, archivált felvételek, valamint az ügyeleti nyilvántartások bejegyzései, és rendőri jelentések. A rendőrfőkapitány megjegyezte, hogy a Fonyódi, illetve a Marcali Rendőrkapitányság vezetékes telefonról kezdeményezett, 107-es segélyhívó számra befutó hívásairól nem tud a rendőrség hangfelvételt a Testület rendelkezésére bocsátani, mert azok a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 42. §-a alapján már törlésre kerültek.

III.

A panaszos által kifogásolt rendőri mulasztás érintette a panaszos tisztességes eljáráshoz és személyi biztonságához való alapvető jogait.

1) A panaszos beadványában azt kifogásolta, hogy 2010. július 3-án, amikor az esti órákban családjával együtt gépkocsival hazafelé tartott Balatonfenyvesről, és Bazsi község környékén azt észlelte, hogy járművét más „sportos jellegű gépkocsik” követik, ezt felesége hiába jelezte a 107-es segélyhívó számon, bejelentésüket érdemben nem fogadták, arra a rendőrség nem reagált, nem kaptak semmilyen rendőri segítséget e helyzetük ellenére.

2) A rendőrség a Testület többszöri felvilágosítás-kéréseinek is eleget téve tájékoztatást nyújtott arról, hogy mind a 112-es számra befutó hívásokat, mind a mobiltelefonról kezdeményezett, és a 107-es számra beérkező hívásokat a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság főügyelete fogadja. A 112-es számra befutó hívásokról, valamint a panaszbeadványban említett napon a rendőr-főkapitányság illetékességi területén történt bejelentésekről és megtett intézkedésekről a rendőrség részletes kimutatást is küldött, de sem ezekben, sem a 107-es segélyhívó számra általánosan befutó hívások között a panaszossal, feleségével, vagy a panaszbeadványban említett eseménnyel kapcsolatos adat nem volt.

3) A Testület fel kívánja hívni a rendőrség figyelmét, hogy amennyiben a panaszos vagy felesége részéről a panaszbeadványban említett eseményről bejelentést fogadtak, az alapján – mivel bűncselekmény, szabálysértés, illetve közrendet, közbiztonságot sértő vagy veszélyeztető körülmény, cselekmény egyértelműen felmerül – az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint a rendőröknek intézkedési kötelezettsége volt. Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint: „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény,

körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.” A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet ezt pontosító 3. § (1) bekezdése alapján: „Bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.” Mindezek következnek az Rtv.-nek a Rendőrség feladatát meghatározó 2. § (1) bekezdéséből is, amely szerint: „A Rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A Rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Mivel azonban a konkrét esetben a rendőrség többszöri felvilágosítás-adása, a segélyhívó számokra érkezett bejelentésekről és az említett napon történt eseményekről, rendőri intézkedésekről készített részletes kimutatások ellenére sem lehetett érdemi adatokat szerezni azzal kapcsolatban, hogy a panaszos vagy felesége tett-e telefonos bejelentést, pontosan mikor, milyen tartalommal, ezt a rendőrségen ki fogadta, hogyan válaszol rá, milyen intézkedést kezdeményezett a bejelentés alapján, esetlegesen milyen mulasztásokat követett el ezzel kapcsolatban, továbbá a panaszos által – a panaszbeadvány szerint – bejelentett esemény pontosan hogyan történt, mi lett a kimenetele; mindezek miatt a Testület (egyéb bizonyítási eszköz, illetve további adat, információ hiányában) nem tudott érdemben dönteni arról, hogy a konkrét panaszügyben történt-e, és milyen bejelentés, valamint ennek alapján elmulasztotta-e a rendőrség, hogy a jogszabályok által előírt intézkedési kötelezettségének eleget tegyen. **Mivel ezeket a rendelkezésre álló rendőrségi dokumentumok és a panaszos beadványa egybevetésével nem lehetett a szükséges valószínűséggel megállapítani, ezért a Testület arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz és személyi biztonsághoz való alapvető jogainak sérelme nem állapítható meg.**

IV.

A Testület ezért a rendelkező részben foglaltak szerint, az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján az állásfoglalást megküldi az intézkedés kapcsán érintett szerv – a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság – vezetőjének.

Budapest, 2011. február 09.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET